

LBRIS | We know books
Dr. Danièle Flaumenbaum

**Femeie dorită,
femeie care dorește**
**O perspectivă transgenerațională
asupra sexualității feminine**

Traducere din limba franceză de
Ioana Medeș

p h i l o b i a

CUPRINS

INTRODUCERE.....	7
CAPITOLUL I. Iubești bărbații la fel cum îți iubești	
mama.....	17
<i>Primul obiect al iubirii.....</i>	18
<i>Să iubești precum copiii.....</i>	19
<i>Femeia și mama din tine.....</i>	21
<i>De ce regrezezi atunci când iubești?.....</i>	22
<i>Iubirea maternă este asexuală.....</i>	23
CAPITOLUL II. Sexualitatea plină de viață: o anatomie	
dinamică.....	27
<i>Circularea energiilor sexuale.....</i>	27
<i>Rolul uterului în plăcerea sexuală.....</i>	33
<i>Clitorisul, himenul și vaginul.....</i>	34
<i>Uterul, trompele uterine și ovarele.....</i>	38
<i>Controlul hormonal.....</i>	41
<i>Pelvisul mic, șoldurile și perineul.....</i>	42
<i>Sânii și alăptarea.....</i>	45
<i>Mutații și transformări ale corpului femeii.....</i>	45
<i>Mobilizarea energiei sexuale.....</i>	47

CAPITOLUL III. Bariera de foc: afecțiunile recurente.....	51
<i>Boala acută, boala recurentă.....</i>	51
<i>În căutarea originii.....</i>	53
<i>Zona intimă în flăcări, sexualitate interzisă.....</i>	56
<i>Medicina chineză.....</i>	59
<i>Delimitarea de repetiție.....</i>	60
<i>Actul de a face dragoste.....</i>	61
<i>Instruirea organului sexual cu privire la funcția plăcerii.....</i>	63
<i>Viața ne locuiește.....</i>	65
CAPITOLUL IV. Structura sexuală a fetei și destructurarea fetei în urma decesului mamei.....	67
<i>În așteptarea unei fete.....</i>	67
<i>La naștere, copilul devine magnetul catalizator.....</i>	70
<i>Puterea numelui și a prenumelui.....</i>	70
<i>Alăptarea.....</i>	72
<i>Structura sexuală a bebelușei.....</i>	75
<i>Perioada diadei.....</i>	78
<i>Adevărul propriei istorii.....</i>	81
<i>Găsirea propriei recunoașteri.....</i>	83
<i>Vocația tatălui și diferența dintre sexe.....</i>	84
<i>Informarea fetei despre faptul că, mai târziu, urmează să primească organul sexual masculin.....</i>	88
<i>Intimitatea părinților.....</i>	89
<i>„Dar unde am fost eu înainte?“.....</i>	91
<i>Abisul fără margini și căderea în depresie.....</i>	93
<i>Căutarea sensului și a reînnoirii.....</i>	96
CAPITOLUL V. Arborele ginecologic.....	101
<i>Menstruații dureroase.....</i>	101
<i>Patologiile „fantomă“.....</i>	107
<i>Sindromul premenstrual.....</i>	108
<i>Afecțiunile ginecologice și originea lor.....</i>	110
<i>Simptome cauzate de patologii de linie genealogică.....</i>	112
<i>Sterilitatea și infertilitatea.....</i>	113

<i>Sarcinile neplanificate</i>	114
<i>Importanța cunoașterii propriei genealogii</i>	115
<i>Efectele genosociogramei</i>	117
<i>Îngrijirea</i>	121
CAPITOLUL VI. Dorința	123
<i>Un patrimoniu social și cultural deosebit de greu de gestionat</i>	124
<i>Prima transformare: femeile gândesc (1945)</i>	125
<i>A doua transformare: controlul nașterii (1965)</i>	125
<i>A treia transformare: revoluția sexuală</i>	127
<i>O parentalitate împlinită</i>	128
<i>O sexualitate încă prea mult ignorată</i>	129
<i>Dorința: o forță care facilitează întâlnirea sexuală</i>	130
<i>Inhibiția dorinței</i>	131
<i>Corpul nu este invaginat</i>	134
<i>Cum să ieși din repetiția transgenerațională?</i>	135
<i>Dorința sexuală a bărbatului pornește de la sex, iar a femeii de la inimă, dintre sâni</i>	139
<i>Femeile și dorința lor: „capete plutitoare“</i>	141
<i>Dar atunci, ce este dorința?</i>	142
CAPITOLUL VII. Ce înseamnă să faci dragoste?	143
<i>Parada iubirii</i>	144
<i>Crearea spațiului comun: preludiul</i>	145
<i>Mângâierea sânilor</i>	147
<i>Fixația clitoridiană în sexualitate</i>	148
<i>Cea dorită, dar și cea care dorește</i>	149
<i>Bucură-te de ce nu ai</i>	152
<i>Interpenetrarea organelor sexuale</i>	153
<i>Creația falică</i>	154
<i>Resimțirea uterului și întreținerea flăcării</i>	155
<i>Prezentă pentru tine, prezentă pentru partener</i>	156
<i>Cuvintele potrivite</i>	157
<i>Traietoriile energiei sexuale</i>	158

<i>Starea de plenitudine și depășirea de sine</i>	158
<i>Proiecția în corpul partenerului</i>	159
<i>Rezonanța energiei: plăcerea sexuală</i>	159
<i>Ce este orgasmul?</i>	161
<i>După actul sexual: încheierea călătoriei</i>	164
BIBLIOGRAFIE	165
MULȚUMIRI	168

CAPITOLUL I

Iubești bărbații la fel cum îți iubești mama

„În relație cu bărbatul pe care l-am iubit, povestește Thérèse, mă încredințam în întregime lui, iubirii depline. Asta reprezenta pentru mine să fii o femeie care își iubește bărbatul. Îmi amintesc cât de fericită eram să-i fiu soție. În brațele sale, așezată pe genunchii săi, îmi spunea povești, sărutându-mă. Era prințul meu pe cal alb. Mă făcea să râd în hohote. Această iubire era hrană pentru trupul meu. Știam atât de puține despre tainele sexualității, încât contopirea cu el, credeam că înseamnă să faci dragoste. Trăiam exclusiv prin el. Mi se tăia respirația când îl auzeam urcând scările. Mă simțeam împlinită, înainte ca trupurile să ni se atingă. Îl îmbăiam. Simțeam o fericire absolută, dar niciodată în zona intimă, a mea sau a lui. Ne consideram adulți responsabili când, de fapt, nu eram decât niște copii. Fără să ne dăm seama, ne bucuram, pe rând, de acea iubire pe care un copil i-o poartă mamei sale. Nu simțeam plăcere sexuală atunci când mă penetra. Trăiam pur și simplu o reproducere a modelului de tandrețe din relația cu mama mea.“

Iată capcana, dificultatea și confuzia iubirii. Trezește cu forță în noi emoții, sentimente și trăsături ale conexiunii afective din

prima noastră poveste de dragoste, aceea pe care, copii fiind, am avut-o cu mama. Această legătură poate fi atât de puternică încât omitem diferența de sex a bărbatului iubit. Intensitatea conexiunii creează o confuzie între iubirea pe care i-o purtăm bărbatului și cea care ne leagă de mamă. Câtă vreme ne iubim bărbatul în același mod în care ne-am iubit mama, femeia care devenim este asexuală. Așa pot femeile să iubească bărbații, fără implicații erotice. Îi iubesc, însă nu au nicio dorință de a fi penetrate de ei.

Primul obiect al iubirii

La începutul vieții, mama este lumea întreagă, iar această lume este mediul în care te dezvolți. Înainte să te diferențiezi de mamă, înainte de a vorbi și de a spune „eu“, ea reprezintă „totul absolut“. Ești una și-aceeași cu ea. Te hrănești cu ea. Amintirea acestei perioade de incluziune din copilărie, în care ai trăit în spațiul psihic, geografic și energetic al mamei, este ceea ce reproduci atunci când te dăruiești și te abandonezi bărbatului iubit. În momentul în care un bărbat ajunge să reprezinte „totul“ pentru tine, îți unești viața cu a lui. El este cel care te face să te simți atât de profund fericită că l-ai cunoscut și prin el retrăiești momentele de fuziune cu mama. Implicit, apropierea fizică face referire la acest context¹.

O ai imprimată în memorie. Iubirea este repetiția acelei experiențe afective pe care orice copil, încă de la concepere, băiat sau fată, a avut-o cu mama, în totală dependență. Această circumstanță care ți-a oferit viața este acum redescoperită în iubire. Mama a avut rolul să te asiste, să te poarte, să te hrănească și

¹ Didier Dumas, *Et si nous n'avions toujours rien compris à la sexualité?*, Albin Michel, 2004.

să-ți satisfacă toate nevoile vitale. Bărbatul iubit preia în interiorul tău locul ocupat de mamă. Devii, deci, complet dependentă.

Să iubești precum copiii

Alături de mamă, ești același trup, trăiești în același spațiu psihic în care cuvintele nu sunt necesare ca să te faci înțeleasă, căci, în această perioadă a vieții, pentru copil, comunicarea este de natură telepatică². Dacă această simbioză este identic reprodusă și absolută, femeia nu mai resimte nevoia să se supună dorinței de a fi protejată de bărbat și nici plăcerii de a-l proteja pe acesta. Cum frumos spune Thérèse, ea se contopește complet cu bărbatul iubit pentru a regăsi bucuria fuziunii cu mama, rămânând astfel într-un spațiu aidoma și similar.

Capacitatea de a te dărui complet bărbatului iubit, de a te abandona lui, este o aducere aminte a încrederii depline pe care bebelușul o are în mama sa, când se ghemuiește-n ea. Totodată, este un mod prin care diferența de sex este anulată, din dorința de a se asemăna cu sine. De exemplu, dorința ca bărbatul iubit să te înțeleagă și să te împlinească fără să fie nevoie să spui ceva, face trimitere la perioada preverbală a fetei. Ea folosește deja un „limbaj” format din intonații, sunete, expresii faciale, în mare măsură modelate după cele ale mamei, prin care se poate face înțeleasă. Magia de a fi înțeles în lipsa cuvintelor și plăcerea produsă de acest lucru își au originea în acea perioadă a vieții. Dorința de a fi înțeleasă de bărbatul iubit fără a spune ceva presupune, așadar, să te încredințezi lui, cerându-i să te înțeleagă precum o mamă.

---

² Este vorba de perioada diadei mamă-copil, în care copilul se dezvoltă duplicând structurile mentale de gen ale îngrijitorilor. Este în același timp: eu mama, eu tata, eu fratele, eu bunica. Vezi paginile dedicate dezvoltării fetei.

„Dar eu nu sunt în capul tău! Îmi ceri luna fără să o numești, iar eu sunt un soare!”, striga un bărbat la iubita sa în timpul unei dispute de cuplu.

În viața în doi, îndrăgostiții recrează un spațiu comun care rejoacă diada în baza căreia au fost structurați. Atunci când actul sexual nu este recunoscut drept o călătorie care duce dincolo de legătura trăită cu mama, bărbații și femeile rămân cantonați în tandrețe. Ei își încălzesc unii altora trupurile, inima și își liniștesc mintea fără să înțeleagă de ce sexualitatea nu ia parte la acest dans. Se iubesc, însă nu realizează că sunt prinși într-un mod de funcționare infantil. Se bucură să fie împreună, se dăruiesc unul celuilalt, însă, neștiind că recrează sau repară legătura cu mama, rămân în această simbioză și în afara dinamicii de adult.

Stabilirea unei legături cu bărbatul iubit numai prin iubire și tandrețe, inevitabil, reînnoiește dependența. Inerția rezultată nu numai că o privează pe femeie de inițiativă, ci duce și la dispariția dorinței de a fi penetrată. Cu săgeata timpului astfel inversată, regresează în copilărie, într-un erotism care, deși liber, ludic și delicios, rămâne mereu superficial.

„Deși nu știu nimic despre psihanaliză, aș fi înțeles să fac o confuzie între soțul meu și tata. Mi-aș fi putut imagina o astfel de situație. Însă, că mi-aș putea confunda soțul cu mama este o perspectivă la care nu m-aș fi gândit vreodată”, îmi mărturisea o pacientă.

Conceptiile psihanalitice din ultimii ani pun accentul îndeosebi pe ideea că, în viața de cuplu, femeia va căuta un bărbat asemenea tatălui pe care l-a iubit sau pe care ar fi vrut să-l iubească. Este total adevărat, însă această idee face referire la perioada de viață a fetei începând cu vârsta de trei ani. Înainte de această vârstă, există o perioadă de dezvoltare anterioară în care

fetița are o legătură corporal-afectivă cu mama. Așadar, bărbatul ales tinde mai degrabă să fie cel care te separă de mamă, decât cel care seamănă cu tatăl. Acest lucru, însă, nu te împiedică să îl iubești în același fel în care ți-ai iubit mama.

Femeia și mama din tine

„Întrucât aveam un copil“, îmi spunea Françoise, o altă pacientă, „exista o confuzie între femeia și mama din mine. Nu realizez că nu este același lucru. Nicio femeie nu mi-a spus că gândurile, senzațiile și emoțiile care o animă pe mamă sunt diferite de cele care o animă pe femeie. Pentru mine, femeia și mama se confundau mereu. Eram convinsă că o mamă era în mod automat o femeie, sau mai curând că devenind mamă, devenea femeie. Îmi spuneam că, dacă o mamă nu se simte fericită ca femeie, se datorează faptului că se simțea copleșită de sarcinile maternale. Nu am întâlnit niciodată o femeie care să considere că sexualitatea este o forță regeneratoare a dinamicii sale personale. Așteptam încrezătoare apariția expansiunii sexuale a femeii maternale care eram. Credeam că e necesară doar o ameliorare a sistemului care mă educase, nu știam însă că trebuia să reconsider tot ce învățasem până atunci. La mine în familie, sexualitatea nu a fost fățiș interzisă, ci de fapt, ea nu exista. Abia acum descopăr că plăcerea sexuală îmi face bine, îmi conferă încredere, mă face să simt că trăiesc, mă propulsează.“

În cazul lui Françoise, nu-i fusese interzisă sexualitatea, însă dimensiunea matură a acesteia îi rămăsese necunoscută. Lipsa educației sexuale nu împiedică formarea unei legături de cuplu și nici apariția copiilor. Dacă această legătură îți deschide sufletul, nu înseamnă că implicit apare și dorința sexuală. Ea operează cu mângâieri, sărutări, tandrețe. Trezește aceleași senzații și sen-

timente de încredere care determină copilul să se lase purtat, îmbăiat, schimbat și mângâiat de mama sa. În această perioadă, se utilizează, de altfel, aceleași cuvinte tandre: „scumpul meu“, „drăgălașul meu“, „micuțul meu“, „ursulețul meu“. Aceste cuvinte gratifică, reasigură, însă, dacă rămâi aici, în loc să faci trecerea către maturitate, regresezi, fără să-ți dai seama de asta și fără să înțelegi de ce sexualitatea nu face parte cu adevărat din viața ta, sau mai curând, ce te împiedică să o trăiești cu adevărat.

De ce regresezi atunci când iubești?

Fiecare etapă a vieții trezește în tine o emoție destabilizantă. Regresia este un proces natural care îți permite să regăsești acel ceva „deja știut“, un context afectiv anterior, menit să-ți restabilească încrederea. Te repui pe picioare, te liniștești, îți aduni forțele ca să te reechilibrezi și să o iei de la capăt. Regresia oferă posibilitatea de a găsi în interiorul tău un fundament suficient de stabil care să îți redea baza de siguranță și să-ți faciliteze revenirea. Îți face bine, te vindecă. Regresia este acel „pas înapoi pentru a-ți lua avânt“. În iubire, regresia îți permite să „re-intri“ în pielea bebelușului. Regăsirea încrederii bebelușului în mamă, pentru ca în pace să te deschizi lumii noi pe care dorești s-o clădești cu omul iubit.

Fie că ești bărbat sau femeie, să fi avut o mamă iubitoare și protectoare îți oferă capacitatea să te dăruiești.

Prin urmare, această calitate a iubirii necondiționate, totale și încrezătoare nu trebuie pusă sub semnul întrebării sau exclusă. Iubirea unui bărbat repune în scenă forța iubirii față de părinți și tocmai acest lucru îi conferă intensitatea. Important este să fii conștientă de faptul că dragostea maternă nu este suficientă pentru o viață de adult împlinită sau pentru o bună funcționali-

tate a vieții de cuplu. Iubirea adultă implică „trăirea“ propriei sexualități și celebrarea întâlnirii dintre sexe, care poate fi învățată. —

Iubirea maternă este asexuală

„Nu iubirea mi-a lipsit, ci îndrumarea“, îmi povestea Corinne, o pacientă de aceeași vârstă cu mine. „Din ignoranță, am rămas în relații cu bărbați pe care i-am iubit ca pe-o mamă. Pe măsură ce înaintez în vârstă, îmi dau seama că menținerea unei astfel de iubiri materne într-o relație de cuplu conduce, pe termen scurt sau lung, la abuz și suferință emoțională. Fiecare își revendică ce-i al lui și toată lumea suferă.“

Trăind sub același acoperiș, se reînnoiește spațiul comun al iubirii materne. Devenind sprijinul, tovarășul și sursa de confort pentru bărbatul iubit, favorizezi o altă formă de confuzie în iubire. În momentul în care o femeie își iubește partenerul ca pe propria mamă, începe să-l iubească și ca pe propriul copil. Indiferent dacă a avut o mamă abuzivă și intruzivă sau o mamă absentă și pierdută, ea va urma, pe o perioadă mai lungă sau mai scurtă, modelul care îi este familiar. Astfel, ea devine invazivă sau, dimpotrivă, absentă, sau mai bine zis: devine atât invazivă, cât și absentă!

Marea capcană a adoptării aspectului matern este să știi totul pentru celălalt. Femeia poate ajunge să trateze bărbatul iubit ca pe un copil („Nu veni prea târziu acasă“, „Ai grijă să nu răcești“, „Fii atent“) sau să creadă că știe exact cum ar trebui să se comporte acesta. Aceeași atitudine a avut și Corinne față de primul ei soț: „Crezând că suntem un singur organism, am presupus că îi înțeleg complet funcționarea. Nu am simțit nevoia să-i cer părerea. Mama a avut un astfel de comportament față de tata. Nu

am realizat că această atitudine îl irita și îl speria pe tatăl meu. Mi-am dat seama că sunt mult mai intruzivă decât credeam, chiar și atunci când încercam să fiu blândă și respectuoasă...”

Aceste comportamente invazive blochează dorința și determină retragerea bărbaților, precum melcii care se retrag în cochilie. Subiecții se pot dori unul pe celălalt doar atunci când sunt separați. Pot fi unul pentru celălalt un sprijin, un tovarăș, o alinare – aspecte care fac parte din iubire – dar această iubire trebuie să le permită ambilor să respire și să existe în felul lor.

Confundarea bărbatului iubit cu o mamă sau cu un copil duce la același rezultat: dorința sexuală dispare. Pentru ca relația de cuplu să evolueze, să propulseze și să atingă maturitatea, bărbatul și femeia trebuie să se aprecieze reciproc, cu valorile și diferențele lor.

Nu calitățile maternale ale unei femei sunt cele care pun cuplul în pericol, ci modul în care acestea invadează întregul spațiu al vieții comune, anihilând sexualitatea. Maternalul are nevoie să fie infuzat de feminitate pentru a rămâne generos.

„La mine în familie”, mai spunea Corinne, „ne admiram mama și ne respectam tatăl, însă ei, ca bărbați și femei, nu existau. Nu deveniai bărbat sau femeie. Părinții rămâneau mereu fiicele sau fiii propriilor părinți, erau asexuali.” În această ambiantă în care „toată lumea era totul pentru toată lumea”, cum putea acea fetiță să-și găsească propriul drum?

Prin bucuria de a fi mamă și prin oferirea unui tată fericit, mama îi deschide fiicei ușa către viitoarea maternitate. Simțindu-se împlinită și fericită ca femeie, și experimentând plăcerea sexuală alături de bărbatul iubit, mama îi permite fiicei sale să se pregătească pentru un viitor ca femeie împlinită și creativă în propria viață sexuală.

Iubirea maternă este asexuală și corespunde nevoii copilului. În schimb, ca adult, trebuie să te conectezi și să îți aduci la viață anatomia ca să te regenerezi și să evoluezi. Sexualitatea este o sursă de vitalitate al cărei rol este acela să-ți ofere autonomie, separându-te de familie și îndemnându-te să-ți descoperi propria identitate. Dacă nu-ți folosești sexualitatea pentru a te hrăni, o parte din tine va rămâne mereu „fetiță” și se va simți incompletă și nemulțumită. Este ca și cum iubirea unui bărbat nu poate fi comparată cu ceea ce ai cunoscut sau cu ceea ce ar fi trebuit să cunoști alături de mamă.